

ORĘDOWNIK

URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,69 zł
Zapisywać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-lam. 10 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
ul. Wrocławska 4. Tel. 117.

Kościan, 22 lutego 1928.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

O prawie łowieckiem.

Wobec wejścia w życie z dn. 28 grudnia 1927 r. Rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3-go grudnia 1927 r. o **prawie łowieckiem** (Dz. U. R. P. nr. 110 poz. 934) utraciła moc obowiązującą dotychczasowa ustawa łowiecka z dnia 15-go lipca 1907 r. (Zbiór Ustaw pruskich z r. 1907 str. 207) z tem, że utworzenie na podstawie dotychczasowej ustawy samoistne tereny łowieckie, uważane będą za utworzone zgodnie z nowym rozporządzeniem do dnia **1 marca 1928 r.**, a jeżeli zostały wydzierżawione, do chwili wygaśnięcia umów dzierżawnych.

Z uwagi na to, że powstanie samodzielne lub wspólnego obwodu łowieckiego zależne jest od zgłoszenia go przez właściciela Starostwu do rejestracji, podaję poniżej wyciąg z rozdziału I. i II. art. 4 do 24 wyżej cytowanego Rozporządzenia Pana Prezydenta do wiadomości i wykonania postanowień zawartych w odnośnych artykułach.

Nadmieniam, że w myśl wyjaśnienia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 16 grudnia 1927 r. № 2288/L. I tereny łowieckie, **nie zarejestrowane przed dniem 1 marca 1928 r.** względnie niezgłoszone do rejestracji tak wcześniej, by uważane były za zarejestrowane przed dniem 1 marca 1928 r. przez upływ czasu w myśl art. 12 rozporządzenia o prawie łowieckiem, nie będą po tym terminie uważane za obwody łowieckie i wykonywanie polowania na tych terenach będzie **wzbronione**. Formularze do zgłoszeń można nabyć w tut. Starostwie, pokój nr. 5.

Rozdział I.

O polowaniu.

Art. 4. Polowanie związane jest z własnością gruntu i należy do właściciela gruntu.

Domniemywa się, że własność gruntu nie jest obciążona prawem polowania na rzecz innych osób. Kto twierdzi, że ma na cudzym gruncie prawo polowania w całości lub co do pewnych gatunków zwierzyny, albo z innymi ograniczeniami, winien jest twierdzenie swoje udowodnić.

Po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego obciążenie własności gruntu prawem polowania nie może być ustanawiane; akty temu przeciwne są nieważne.

Art. 5. Właściciel gruntu może ciężące na jego własności prawo polowania wykupić za cenę równą iloczynowi z pomnożenia sumy średniego czystego dochodu rocznego z polowania przez liczbę dwadzieścia.

Jeżeli właściciel prawa polowania nie zgodzi się na wykup lub cenę wykupu, właściciel gruntu może żądać od właściwego sądu ustalenia ceny wykupu oraz, po uiszczeniu tej ceny, zwolnienia gruntu od obciążającego go prawa polowania.

Rozdział II.

O użytkowaniu polowania.

Art. 6. Właściciel polowania może użytkować je samodzielnie, jeżeli obszar gruntu, na którym ma polowanie, jest nie mniejszy od 100 hektarów ciągłej powierzchni. Obszar taki po zarejestrowaniu go przez właściwego starostę stanowi obwód łowiecki własny.

Obszary lasów państwowych, uznane przez zarząd lasów państwowych za odpowiadające wymaganiom ustępu pierwszego, stanowią obwody łowieckie własne Państwa.

Obwód łowiecki własny powstaje na czas nieoznaczony i istnieje tak długo, jak tego sobie życzy właściciel, a jeżeli polowanie zostało wypuszczone w dzierżawę — najkrócej do końca terminu dzierżawy.

Art. 7. Jeżeli obszar polowania nie stanowi obwodu łowieckiego własnego, właściciel tego polowania może użytkować je jedynie łącznie z właścicielami innych obszarów polowania na obszarze nie mniejszym od stu hektarów ciągłej powierzchni. Obszar taki po zarejestrowaniu go przez właściwego starostę stanowi obwód łowiecki wspólny.

Art. 8. Obwód łowiecki wspólny winien być tworzony w ten sposób, ażeby obejmował cały obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych, jeżeli nie zajdą wypadki przewidziane niżej.

Gdy obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych zawiera co najmniej tysiąc hektarów ciągłej powierzchni, można w obrębie tej gminy utworzyć kilka obwodów łowieckich wspólnych, z których każdy winien mieć co najmniej pięćset hektarów ciągłej powierzchni.

Gdy obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych nie stanowi ciągłej powierzchni, lecz składa się z kilku nieprzylegających do siebie obszarów, z których każdy obejmuje co najmniej sto hektarów, z każdego z tych obszarów może być utworzony osobny obwód łowiecki wspólny.

Gdy gmina składa się z pewnej liczby wsi (kolonji, zaścianków), to z wsi, które po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych mają co naj-

mniej po 250 hektarów ciąglej powierzchni, mogą być tworzone osobne obwody łowieckie wspólne.

W wypadkach przewidzianego wyżej tworzenia kilku obwodów łowieckich wspólnych w obrębie jednej gminy należy je tworzyć w ten sposób, ażeby obszary tych obwodów łącznie obejmowały cały obszar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych.

Art. 9. Obwód łowiecki wspólny może być utworzony z obszarów kilku gmin po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych jeżeli za utworzeniem takiego obwodu wypowiedzą się w każdej z nich właściciele gruntów, stanowiących więcej niż połowę obszaru.

Art. 10. Właściciel polowania, które ze względu na swoje położenie nie może być włączone do obwodu łowieckiego wspólnego w tej samej gminie i nie odpowiada warunkom utworzenia obwodu łowieckiego własnego, może swoje polowanie przyłączyć do obwodu łowieckiego wspólnego innej gminy, z którym tworzy ono obszar ciąglej powierzchni, lub wypuścić je w dzierżawę właścicielowi przylegającego obwodu łowieckiego własnego, albo też wziąć w dzierżawę przylegający obwód łowiecki własny i użytkować swoje polowanie łącznie z polowaniem w tym obwodzie.

Art. 11. Wody publiczne, drogi publiczne lądowe i wodne oraz torry kolejowe, jak również cudze drogi prywatne, na których właściciel gruntów drogą przedzielonych ma służebność przechodu, nie stanowią przerwy w ciągłości powierzchni, obszaru ich jednak nie wlicza się do obszaru tworzonego obszaru łowieckiego i nie mogą one stanowić osobnych obwodów łowieckich.

Art. 12. Obwód łowiecki powstaje po upływie miesiąca od dnia zgłoszenia go przez właściciela lub właścicieli gruntów w jego skład wchodzących do właściwego starosty. Starosta w ciągu miesiąca odmówi zarejestrowania, jeżeli zgłoszenie nie odpowiada przepisom artykułów 6—11. Przepis ten nie dotyczy obwodów łowieckich własnych Państwa, utworzony z obszarów lasów państwowych (ustęp drugi art. 6).

Jeżeli zarejestrowany obwód łowiecki z jakichkolwiek powodów przestanie odpowiadać warunkom wymienionym w artykułach 6—11, starosta poweźmie decyzję o zniesieniu obwodu.

Art. 13. Jeżeli utworzenie wspólnego obwodu łowieckiego (art. 7 i 8) sprzeciwiają się właściciele gruntów stanowiących mniej niż połowę obszaru niezbędnego do utworzenia obwodu, to na wniosek właścicieli gruntów stanowiących więcej niż połowę tego obszaru obwód wspólny będzie utworzony.

Przewidziany w ustępie 1 wniosek wyrażony być ma w zgłoszeniu wspólnego obwodu łowieckiego ze szczegółowym wymienieniem gruntów i ich właścicieli, którzy należeć będą do spółki łowieckiej obwodu (art. 14), oraz ze wskazaniem gruntów, których właściciele sprzeciwiają się utworzeniu wspólnego obwodu łowieckiego.

Art. 14. Właściciele gruntów objętych wspólnym obwodem łowieckim stanowią spółkę łowiecką, która posiada osobowość prawną.

Spółka działa na podstawie statutu nadanego jej przez starostę jednocześnie z zarejestrowaniem obwodu łowieckiego według wzoru ustalonego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa, wydanem w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 15. Zgłoszenie obwodu łowieckiego ma być dokonywane za pośrednictwem zarządu gminy, który stwierdzi, czy wiadomości podane w zgłoszeniu są zgodne z rzeczywistością oraz zaświadczy tożsamość

osób podpisanych. Zgłoszenie to sprawdzone i zaświadczone zarząd gminy przesyła staroście.

Art. 16. Jeżeli obwód łowiecki obejmuje grunty znajdujące się w granicach nie jednej gminy, zgłoszenie następuje za pośrednictwem zarządu każdej gminy, w której leży część zgłaszanego obwodu.

Jeżeli obwód łowiecki obejmuje grunty znajdujące się w granicach nie jednego powiatu, obwód ma być zgłoszony do wszystkich właściwych starostów, zarejestrowany zaś przez starostę tego powiatu w którym leży największa część zgłaszanego obwodu.

Art. 17. Obwód łowiecki wspólny może być utworzony na czas nie krótszy od lat sześciu, po wypuszczeniu go zaś w dzierżawę istnieje co najmniej do końca terminu dzierżawy. Zarząd spółki łowieckiej obwodu pełni swe obowiązki w ciągu lat sześciu, po czym o ile obwód łowiecki wspólny i jego spółka nadal mają istnieć, wybrany będzie nowy zarząd.

Art. 18. Polowanie może być wypuszczone w dzierżawę na czas nie krótszy od lat sześciu. Umowa zawarta na czas krótszy jest nieważna.

Art. 19. Przy wyborach zarządu i rozstrzyganiu innych spraw spółki na walnych zgromadzeniach wspólnicy posiadają ilość głosów zależną od obszaru ich posiadłości w ten sposób, że obszar do dwóch hektarów uprawnia do jednego głosu i każde następne 2 hektary uprawniają do jednego głosu więcej, żaden jednak wspólnik nie może posiadać głosów więcej niż o jeden mniej od pozostałej liczby głosów.

Art. 20. Spółka łowiecka może użytkować polowanie w obwodzie łowieckim wspólnym jedynie przez wypuszczenia polowanie w dzierżawę.

Podział dochodu spółki uskutecznia corocznie zarząd stosownie do obszaru gruntu należącego do poszczególnych spółników.

Przeznaczenie części dochodu na cele ochrony łowiectwa, w szczególności na utrzymanie straży łowieckiej (art. 22), jak również na cele hodowlane należy do zakresu działania walnego zgromadzenia członków spółki i następuje w drodze uchwały powziętej zwykłą większością głosów. Przeznaczenie dochodu na inny cel wymaga zgody wszystkich członków spółki.

Art. 21. Do zakresu działania walnego zgromadzenia członków spółki należy również powzięcie uchwały co do zniesienia obwodu i rozwiązania spółki po upływie lat sześciu od ich utworzenia, jeżeli były utworzone na czas dłuższy.

Art. 22. Właściciele obwodów łowieckich własnych, spółki łowieckie obwodów łowieckich wspólnych i dzierżawcy polowania mogą na swój koszt ustanawiać straż łowiecką.

Strażnikami łowieckimi mogą być osoby pełnoletnie, własnowolne będące obywatelami polskimi, nie karane za zbrodnie, występki pochodzące z chęci zysku, ani też za przekroczenia przewidziane w artykułach 77—80 rozporządzenia niniejszego i które czynią zadość warunkom potrzebnym do uzyskania pozwolenia na broń.

Art. 23. Strażnik łowiecki winien być zatwierdzony i zaprzysiężony przez starostę według przepisanej roty.

Po zaprzysiężeniu strażnik łowiecki otrzymuje stosowne zaświadczenie i oznakę, którą winien nosić przy pełnieniu obowiązków.

Rotę przysięgi oraz wzór oznaki ustali rozporządzeniem Ministra Rolnictwa, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Jeżeli strażnik łowiecki przestanie odpowiadać warunkom przewidzianym w artykule 22, starosta pozbawi go uprawnień strażnika łowieckiego oraz zarządzi odebranie wydanego zaświadczenia i oznaki.

Art. 24. Strażnik łowiecki obowiązany jest czuwać nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia niniejszego o ochronie łowiectwa i donosić władzy o wszelkich dostrzeżonych naruszeniach.

Strażnik łowiecki pełniąc służbę, może:

- a) żądać od osób spotkanych w obwodzie łowieckim ż bronią palną, narzędziami łowieckimi lub zwierzyną okazania karty łowieckiej, a jeżeli polują, również pisemnej zgody właściciela lub dzierżawcy polowania;
- b) odbierać za pokwitowaniem broń palną, inne narzędzia łowieckie i zwierzynę osobom spotkanym w obwodzie łowieckim, a nie posiadającym karty łowieckiej, oraz osobom polującym w obwodzie bez posiadania pisemnej zgody właściciela lub dzierżawcy polowania;
- c) zatrzymać i przekazywać właściwej władzy, osoby, których tożsamości i miejsca zamieszkania nie może ustalić, a które zastał w powierzonym jego pieczy obwodzie łowieckim na popełnianiu jednego z przestępstw przewidzianych w art. 75—79 rozporządzenia niniejszego lub które spotkał w obwodzie z bronią, innymi narzędziami łowieckimi albo ze zwierzyną, a osoby te posiadania tych przedmiotów usprawiedliwić nie mogą.

Strażnik łowiecki obowiązany jest odebrać broń i narzędzia łowieckie wraz z doniesieniem karnem doręczyć w ciągu 24 godzin najbliższemu posterunkowi policji, zwierzynę zaś oddać właścicielowi lub dzierżawcy polowania.

Kościan, dnia 19-go lutego 1928 r.

Starosta:

w. z.

(—) Krause.

L. dz. 1443/28 — 4. —

Obwieszczenie.

Niniejszem podaję do publicznej wiadomości, że Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe w Poznaniu dla braku dostatecznych technicznych kwalifikacji zwolniło p. Ignacego Mikołajczyka z Lubinia z dotąd zajmowanego stanowiska męża zaufania K. U. O.

Kościan, dnia 5-go lutego 1928 r.

Starosta:

w. z.

(—) Krause.

L. dz. 1220/28 — 5 —

W miesiącu styczniu 1928 r. otrzymały roczne karty myśliwskie następujące osoby:

Dónaj Stanisław rolnik Srocko Wielkie

Kościan, dnia 14-go lutego 1928 r.

Starosta:

w. z.

(—) Krause.

L. dz. 917/28 — 4 —

Dekretem z dnia 30 stycznia 1928 l. dz. 1408/28 l. mianował p. Wojewoda w miejsce śp. Wawrzyńca Witczaka z Lubinia p. Ignacego Cwojdzńskiego, nauczyciela z Lubinia urzędnikiem stanu cywilnego na obwód Lubią.

Kościan, dnia 17-go lutego 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta:

(—) Narajewski.

L. dz. 717/28 — W. P.

Przedmiot: podatki na rzecz Wielkopolskiej Izby Rolniczej w Poznaniu na rok 1928

Jako podatek na rzecz Wielkopolskiej Izby Rolniczej w Poznaniu zatwierdził p. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych od czystego dochodu podlegającego podatkowi gruntowemu na rok obrachunkowy 1928 = 3,78%

Do zapłacenia wyżej wymienionego podatku zobowiązani są wszyscy właściciele tych gospodarstw rolnych i leśnych, które ocenione są do podatku od czystego dochodu gruntowego na 40 talarów i ponadto albo w razie czystego leśnego użytkowania na 50 talarów i więcej.

Panów sołtysów gminnych i dworskich, którym przezemnie zatwierdzone rejestry biercze przez pp. Komisarzy Obwodowych doręczę, jak i pp. burmistrzów, którzy odnośne rejestry biercze odbiorą bezpośrednio, upraszam o **natychmiastowe** ściągnięcie podatku i wpłacenie ogólnej kwoty w Kasie Skarbowej w Kościanie, ul. Cmentarna **w terminie najpóźniej do 10-go marca 1928 r.**

Zaznaczam wyraźnie, że niedotrzymanie wyżej oznaczonego terminu, naraża płatników na przymusowe ściągnięcie podatku.

Podatek na rzecz Wielkopolskiej Izby Rolniczej ściąga się w taki sam sposób jak podatek gminny.

Po ściągnięciu i wpłaceniu podatku w Kasie Skarbowej, odnotują Panowie sołtysi i przewodniczący obszarów dworskich w rubrykach 6 i 7 odnośnych rejestrów bierczych datę i wysokość wpłaconego podatku, poczem zwrócą takowe Panom Komisarzom obwodowym, którzy tak samo jak Panowie Burmistrzowie w rachubę wchodzące rejestry biercze zbiorowo prześlą Starostwu w terminie do 15 marca 1928.

Kościan, dnia 15. lutego 1928 r.

Starosta:

(—) Narajewski.

L. dz. 9/28 — 4 —

Pan Wojewoda w Łodzi decyzją z dnia 11 stycznia b. r. L. AD. ^{7253/11}₃ zarządził na podstawie art. 1 Rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20. 7. 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 426) wydalenie na okres 2 lat z 30 klm. pasa biegnącego wzdłuż granicy Państwa Karola Zabawskiego, ur. 21. 4. 1900 r. we wsi Wolnica Piaskowa pow. Rępszyce Województwo Krakowskie zamieszkałego we wsi Wygielów pow. Wieluńskiego ukaranego prawomocnym wyrokiem Sądu Pokoju w Przemyśle dnia 24. 4. 1924 r. za nielegalne przekroczenie

granicy oraz prawomocnem orzeczeniem Urzędu Cel-
nego w Prażce z dnia 30. 8. 1927 r. za przemytnictwo.
Okres wydalenia trwać będzie od daty faktycz-
nego dokonania wysiedlenia.

Kościan, dnia 9 lutego 1928 r.

Starosta:

w. z.

(—) Krause.

L. dz. 784/28 — 13 —

Pan Wojewoda w Tarnopolu decyzją z dnia 5
stycznia br. L. B. P. 8988/27 — zarządził na podsta-
wie art. 1 rozp. Rady Obrony Państwa z dnia 20 lip-
ca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 426) wydalenie
Czubeja Dmytra z Zalesia powiat Borszczów z 30 klm.
pasa granicznego biegnącego wzdłuż granicy Państwa
Polskiego na przeciąg 1 roku z powodu zawodowego
trudnienia się przemytnictwem, za co był karany pra-
womocnem orzeczeniem Starostwa w Borszczowie.

Okres wydalenia trwać będzie od daty faktycz-
nego wysiedlenia.

Kościan, dnia 9 lutego 1928 r.

Starosta:

w. z.

(—) Krause.

L. dz. 781/28 — 13 —

Pan Wojewoda w Tarnopolu decyzją z dnia 5
stycznia 1928 r. L. B. P. 8986/27 zarządził na podsta-
wie art. 1 rozp. Rady Obrony Państwa z dnia 20 lip-
ca 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 426) wydalenie
Wolfa Hechtenthala ze Skafy powiat Borszczów, z 30
klm. pasa granicznego biegnącego wzdłuż granicy Pań-
stwa Polskiego na przeciąg 1 roku, z powodu zawodo-
wego trudnienia się przemytnictwem za co był kilka-
krotnie karany prawomocnymi orzeczeniami Starostwa
w Borszczowie.

Okres wydalenia trwać będzie od daty faktycz-
nego wysiedlenia.

Kościan, dnia 9 lutego 1928 r.

Starosta:

w. z.

(—) Krause.

L. dz. 782/28 — 13 —

Pan Wojewoda w Tarnopolu decyzją z dnia 5
stycznia br. L. B. P. 8989/27 — zarządził na podsta-
wie art. 1 rozp. Rady Obrony Państwa z dnia 20 lip-
ca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 426) wydalenie
Lipę Kohna z Wierzbówki powiat Borszczów z 30 klm.
pasa granicznego biegnącego wzdłuż granicy Państwa
Polskiego na przeciąg 1 roku z powodu zawodowego
trudnienia się przemytnictwem, za co był karany pra-
womocnem orzeczeniem Starostwa w Borszczowie.

Okres wydalenia trwać będzie od daty faktycz-
nego wysiedlenia.

Kościan, dnia 9 lutego 1928 r.

Starosta:

w. z.

(—) Krause.

L. dz. 783/28 — 13 —

Pan Wojewoda w Tarnopolu decyzją z dnia 5
stycznia br. L. B. P. 8990/27 — zarządził na podsta-
wie art. 1 rozp. Rady Obrony Państwa z 20 lipca 1920 r.
(Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 426. wydalenie Aksentego
Senkowa z Załucza pow. Borszczów z 30 klm. pasa
granicznego biegnącego wzdłuż granicy Państwa Pol-
skiego na przeciąg jednego roku z powodu zawodo-
wego trudnienia się przemytnictwem, za co był karany
prawomocnem orzeczeniem Starostwa w Borszczowie.

Okres wydalenia trwać będzie od daty faktycz-
nego wysiedlenia.

Kościan, dnia 9. lutego 1928.

Starosta:

w. z.

Krause.

L. dz. 735/28 — 13. —

Pan Wojewoda w Tarnopolu decyzją z dnia 5
stycznia br. L. B. P. 8991/27 — zarządził na podsta-
wie art. 1 rozp. Rady Obrony Państwa z dnia 20 lip-
ca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 426) wydalenie
Mikołaja Pawluka ze Słobodki powiat Borszczów z 30
klm. pasa granicznego na przeciąg 1 roku z powodu
zawodowego trudnienia się przemytnictwem, za co był
kilkakrotnie karany prawomocnem orzeczeniem Staro-
stwa w Borszczowie.

Okres wydalenia trwać będzie od daty faktycznego
wysiedlenia.

Kościan, dnia 9 lutego 1928 r.

Starosta:

w. z.

(—) Krause

L. dz. 780/28 — 13 —

Zarząd Wojewódzki w Poznaniu Polskiego Tow.
Opieki nad Grobami Bohaterów, składa wszystkim ofia-
rodawcom serdeczne podziękowanie za datki składane
w czasie zbiórki w dniach 1 i 2 listopada 1927 r. na
utrzymanie mogił i cmentarzy wojennych naszych po-
ległych bohaterów.

Ministerstwo W. R. i O. P. zakupiło dla szkół
tutejszego powiatu 30 obrazów Matejki „Hołd Pruski”.
Szkoly, które obrazów tych nie posiadają, prześlą za-
potrzebowanie do Inspektoratu Szkolnego w terminie
do 1 marca b. r.

Kościan, dnia 18 lutego 1928 r.

Inspektor Szkolny

Sowiński.

Nr. 894/28

Nadszedł okólnik w sprawie Wyższych Kursów
Nauczycielskich. Bliższych szczegółów dowiedzieć się
można w Inspektoracie Szkolnym.

Kościan, dnia 21 lutego 1928 r.

Inspektor Szkolny

Sowiński.

Nr 926/28.

Z polecenia Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego polecam Radom Szkolnym Miejscowym, które są w posiadaniu niemieckich pożyczek wojennych, by w drodze prywatnej przystąpiły do zrealizowania pożyczek przez jeden z Banków dewizowych np. przez Bank Komunalny w Poznaniu lub Powiatową Kasę Oszczędności.

Nadmieniam, iż wszelkie ograniczenia dewizowe zostały zniesione, tak, że zrealizowanie pożyczek niemieckich, znajdujących się na terenie Niemiec, względnie sprowadzenie ich na teren Polski, nie sprawia już żadnych trudności.

Kościan, dnia 18 lutego 1928 r.

Inspektor Szkolny
Sowiński.

Nr. 869/28

Obwieszczenie w sprawie podatku dochodowego na rok podatkowy 1928.

Podaję do publicznej wiadomości co następuje:
I.

Termin do składania zeznań o dochodzie do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1928 upływa: dla osób fizycznych i spadków wakujących z dniem 1-go marca 1928 roku, dla osób prawnych z dniem 1-go maja 1928 roku.

Powyższy termin nie obowiązuje jednak osób, których główny dochód płynie: 1) z nieruchomości gruntowej, nieprzekraczającej 30 ha; 2) z przedsiębiorstwa handlowego, obowiązanej do nabycia świadectwa przemysłowego według IV i V kat. dla przedsiębiorstw handlowych wszędzie i według III kategorii handlowej w miejscowościach III i IV klasy; 3) z zakładu przemysłowego lub warsztatu rzemieślniczego, wolnego od obowiązku nabywania świadectwa przemysłowego, lub opłacającego ten podatek według VIII kategorii przedsiębiorstw przemysłowych; 4) z domów mieszkalnych, składających się najwyżej z czterech izb.

Osoby te obowiązane są do składania zeznań tylko wtedy, gdy otrzymają osobne wezwanie władzy podatkowej, a w takim razie termin do składania zeznań o dochodzie dla tego rodzaju płatników upływa w 30 dniu, licząc od dnia następnego po doręczeniu przez władzę podatkową wezwania od złożenia zeznania.

Zeznanie należy składać o wszystkich dochodach, z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, otrzymywanych w kraju.

Osoby, czerpiące dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę wypłacanych zagranicą, winny w zeznaniu wykazać odrębnie dochód z tego rodzaju uposażeń stosownie do wskazówek, zamieszczonych na blankiecie zeznania, o dochodzie.

Przepisane do składania zeznań formularze wydają bezpłatnie właściwe władze podatkowe.

Wypełnione formularze zeznań należy składać do tych władz podatkowych I-szej instancji, w których okręgu osoby podlegające podatkowi miały miejsce zamieszkania w dniu 15 grudnia 1927 r.

Składanie zeznań może być również skutecznie należycie opłaconym listem poleconym bezpośrednio pod adresem właściwej władzy podatkowej, względnie złożone ustnie do protokołu we właściwym urzędzie skarbowym.

W razie niezłożenia zeznania w powyższym terminie wymiar podatku będzie skuteczniejszy na podstawie materiałów, jakimi władza rozporządza, płatnicy zaś, którzy w przepisany termin nie złożą zeznania, ukarani będą **grzywną do 100 złotych**.

Kto świadomie w celu uchylecia się od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej złoży nieprawdziwe zeznanie, które przyczynić się może do udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku dopłaty należności podatkowej — o ile nie zagraża kara surowsza w myśl powszechnej ustawy karnej — ulegnie karze pieniężnej od jednokrotnej do dwudziestokrotnej sumy niewymierzonego, uszczuplonego lub narażonego na jedno lub drugie popatku, a w razie okoliczności obciążających — nadto karze pozbawienia wolności do 1 roku.

II.

Niezależnie od złożenia zeznania, płatnicy obowiązani do składania zeznań, bez wezwania ze strony władzy wymiarowej, winni są sami obliczyć oraz wpłacić do dnia 1 maja 1928 r. do kas skarbowych wprost, względnie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności połowę podatku przypadającego od wykazanego w zeznaniu dochodu wedle obowiązującej skali podatkowej, a dowód skutecznego zapłaty w oryginale lub też w odpisie odpisanym przez płatnika, przedstawić władzy podatkowej.

Osoby, które w terminie wyznaczonym do składania zeznań, zeznania nie złożą, obowiązane są do dnia 1 maja 1928 r. uiścić połowę podatku, wymierzonego za rok podatkowy 1927.

Równocześnie w tym samym terminie należy wpłacić połowę dodatku komunalnego, który wynosi: przy dochodzie ponad 1500 zł do 24000 zł — 4% przy dochodzie ponad 24000 zł do 88000 zł — 4,5% przy dochodzie ponad 88000 zł — 5% dochodu podatkowego.

Poznań, dnia 10 stycznia 1928 r.

Prezes Izby Skarbowej
M. Naruszewicz

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 7 czerwca 1927 r.

o prawie przemysłowym.

(Ciąg dalszy.)

Art. 68. Porządek targowy ustala się zgodnie z powyższymi przepisami regulaminem targowym, który uchwała rada gminna (miejska), a zatwierdza właściwa (art. 65) władza przemysłowa po wysłuchaniu opinii izby przemysłowo-handlowej.

DZIAŁ V.

Korporacje i związki korporacyj.

1. Korporacje.

Art. 69. Celem spełniania zadań, określonych w art. 70, prowadzący samodzielnie przemysł mogą zrzeszać się na zasadzie postanowień niniejszego rozporządzenia w korporację.

Przyjęcie dla korporacji innej nazwy (jak zgromadzenie, stowarzyszenie przemysłowe) jest dopuszczalne, o ile nazwa odpowiada charakterowi korporacji jako zrzeszenia osób, prowadzących przemysł.

Art. 70. Zadaniem korporacji jest :

- 1) pielęgnowanie ducha łączności oraz utrzymywanie i podnoszenie godności zawodowej członków;
- 2) piecza nad utrzymaniem dobrego stosunku między członkami korporacji i ich pracownikami, prowadzenie informacyjnych wykazów wolnych miejsc pracy w przedsiębiorstwach członków korporacji i poszukujących takich miejsc pracy;
- 3) piecza nad sprawami młodzieży przemysłowej, pozostającej na nauce u członków korporacji, oraz rozstrzyganie sporów, wynikłych ze stosunku nauki.

Art. 71. Korporacje mogą rozszerzyć swoją działalność na spełnianie następujących zadań :

- 1) popieranie i urządzenie szkół, kursów, odczytów itp. celem wykształcenia zawodowego członków korporacji i ich pracowników oraz uczniów;
- 2) tworzenie kas i funduszy zapomogowych dla członków korporacji i ich rodzin i pracowników;
- 3) gospodarcze popieranie przemysłowej pracy członków korporacji przez utrzymywanie wspólnych warsztatów pracy, składów surowców, półfabrykatów i wzorów, wspólnych magazynów sprzedaży, przez zakładanie kas zaliczkowych dla członków itp.

Art. 72. Okrąg korporacji nie powinien z zasady rozciągać się poza obszar jednego powiatu administracyjnego. Na rozszerzenie okręgu na inne powiaty lub gminy, należące do jednego i tego samego województwa, wymagane jest zezwolenie władzy przemysłowej wojewódzkiej.

Na rozszerzenie okręgu korporacji na gminy lub powiaty, należące do innego województwa, wymagane jest zezwolenie Ministra Przemysłu i Handlu.

W razie udzielenia zezwolenia na utworzenie kilku korporacji dla jednego i tego samego rodzaju przemysłu z okręgami, obejmującymi jedne i te same powiaty lub gminy, bądź w całości bądź częściowo, winny być statutowo ustalone nazwy odnośnych korporacji w taki sposób, ażeby ułatwić odróżnianie tych korporacji od siebie.

Art. 73. Zadania korporacji, ustrój jej zarządu i stosunki prawne członków, o ile miniejsze rozporządzenie nie zawiera w tym względzie postanowień, ustala się w statucie.

Statut musi zawierać postanowienia dotyczące się :

- 1) nazwy, siedziby, okręgu, oraz określenia tych rodzajów i gałęzi przemysłu, dla których korporacja jest utworzona;
- 2) zadań korporacji;
- 3) przyjęcia, wystąpienia i wykluczenia członków;
- 4) praw i obowiązków członków oraz sposobu wymierzania i poboru opłat (wpisowego i składek);
- 5) zakresu działania, sposobu zwoływania i odbywania walnego zebrania oraz warunków ważności jego uchwał;
- 6) liczby i wyboru delegatów, jeżeli zebranie ma się składać z delegatów (art. 87);
- 7) składu, zakresu działania i okresu pełnienia funkcji zarządu korporacji oraz warunków ważności jego uchwał;
- 8) sposobu stwierdzania uchwał walnego zebrania i zarządu;
- 9) kontroli nad przestrzeganiem przepisów, wydanych o zatrudnieniu pomocników i uczniów, uczęszczaniu do szkoły dokształcającej lub zawodowej i przepisów, regulujących sprawy uczniów;
- 10) sposobu rozstrzygania sporów, wynikłych ze stosunku nauki;

- 11) preliminarzy i rocznych zamknięć rachunków;
- 12) kar porządkowych;
- 13) zmiany statutu oraz uchwalania i zmiany statutów dodatkowych (art. 75);
- 14) rozwiązania korporacji;
- 15) czasopisma, w którym zamieszcza się obwieszczenia korporacji.

Statut nie może zawierać postanowień, które są sprzeczne z obowiązującymi przepisami, albo nie tyczą się zadań korporacji, określonych niniejszem rozporządzeniem.

Nie wolno zamieszczać w statucie głównym korporacji postanowień szczegółowych o urządzeniach do spełniania zadań, wymienionych w art. 71 l. 2 i 3.

Art. 74. Statut korporacji zatwierdza władza przemysłowa wojewódzka, właściwa dla miejsca siedziby korporacji. Zatwierdzenia statutu należy odmówić, jeżeli statut nie odpowiada obowiązującym przepisom.

Od decyzji odmownej można odwołać się do Ministra Przemysłu i Handlu w terminie czterotygodniowym.

Postanowienia powyższe stosuje się także do zmiany statutu korporacji.

Art. 75. Postanowienia o poszczególnych urządzeniach do spełniania zadań, wymienionych w art. 71 l. 2 i 3, należy ująć w osobne statuty (statuty dodatkowe korporacji).

Statuty takie zatwierdza władza przemysłowa wojewódzka. Przed powzięciem decyzji należy zasięgnąć opinii rady gminnej (miejskiej), izby przemysłowo-handlowej, a o ile chodzi o korporację rzemieślniczą (cech)—izby rzemieślniczej.

Od decyzji odmownej korporacja może odwołać się do Ministra Przemysłu i Handlu w terminie czterotygodniowym.

Postanowienia powyższe stosuje się także do zmiany statutów dodatkowych z tem ograniczeniem, że pozostawia się uznaniu władzy przemysłowej, czy w poszczególnym wypadku można powziąć decyzję bez zasięgnięcia opinii w myśl ustępu drugiego.

Art. 76. Należy oddzielnie prowadzić rachunki dochodów i rozchodów urządzeń korporacji, określonych w art. 71 l. 2 i 3, tudzież zarządzać oddzielnie majątkiem, przeznaczonym dla poszczególnych urządzeń tego rodzaju. Majątku tego nie wolno używać na pokrywanie wydatków na inne cele.

Art. 77. Korporacja jest osobą prawną; może nabywać majątek ruchomy i nieruchomy, zawierać umowy, zaciągać zobowiązania pozywać i być pozywaną. Za zobowiązania odpowiada korporacja swoim majątkiem.

Art. 78. Na członków korporacji wolno przyjmować :

- 1) prowadzących samodzielnie w okręgu korporacji przemysł, dla którego korporacja istnieje;
- 2) osoby, które w przedsiębiorstwach takiego przemysłu pracują w okręgu korporacji na stanowiskach kierowniczych, wymagających wyższej kwalifikacji zawodowej, jak dyrektorowie, kierownicy, szefowie oddziałów, wermistrze i tp.;
- 3) osoby, zamieszkałe w okręgu korporacji, które w takim przemysle pracowały jako samodzielni przemysłowcy, albo na stanowiskach kierowniczych w przedsiębiorstwach przemysłowych, a obecnie nie trudnią się pracą natury przemysłowej.

Inne osoby mogą być przyjmowane tylko na członków honorowych korporacji.

Złożenia egzaminu jako warunku przyjęcia na członka korporacji wolno żądać tylko w takim razie, jeżeli statut zawiera postanowienia, regulujące przedmioty egzaminu i sposób egzaminowania.

Celem egzaminu winno być stwierdzenie uzdolnienia do samodzielnego wykonywania zwyczajnych robót danego przemysłu.

Jeżeli przyjęcia na członka uczyniono zawisłem od złożenia dowodów ukończonej nauki w przemyśle, albo od przedstawienia dowodu wykonywanej w ciągu pewnego okresu czasu pracy w charakterze pomocnika, albo od złożenia egzaminu, wolno czynić wyjątki od spełnienia tych warunków tylko w wypadkach, ustalonych w statucie.

Od złożenia egzaminu można zwolnić starającego się o przyjęcie na członka, jeżeli wykaże, że już przed inną korporacją dla tego samego rodzaju przemysłu złożył egzamin przyjęcia.

Członkiem korporacji zostaje się z dniem doręczenia zawiadomienia o wpisaniu na listę członków.

Art. 79. Wystąpić można z korporacji z końcem roku obrachunkowego po pisemnem zgłoszeniu wystąpienia. Zgłoszenie wystąpienia winno nastąpić w terminie, w statucie oznaczonym. Termin ten nie może być dłuższy, niż 6 miesięcy.

Występujący z korporacji traci z dniem wystąpienia wszelkie prawa członka do majątku korporacji i do utworzonych przez korporację osobnych funduszy i urządzeń, o ile statut nie stanowi inaczej, obowiązany zaś jest uiścić opłaty (art. 82), które w dniu jego wystąpienia były już nałożone.

Art. 80. Jeżeli po śmierci członka korporacji jego przemysł prowadzi się dalej na rachunek wdowy albo małoletnich spadkobierców (art. 40), prawa i obowiązki członka korporacji, z wyjątkiem prawa głosowania, przechodzą na wdowę lub na małoletnich spadkobierców.

Statut może przyznać także prawo głosowania wdowie albo zastępcy powołanemu do dalszego prowadzenia przemysłu.

Art. 81. Korporacji nie wolno zobowiązywać członków do działań lub zaniechań, nie wynikających ze statutu.

Nie wolno nakładać opłat ani zużywać funduszy korporacji na inne cele, aniżeli na spełnianie zadań korporacji, ustawowo albo statutem ustalonych.

Korporacja może pobierać osobne opłaty za korzystanie z jej urządzeń, szkół, gospód, informacyjnych wykazów pracy itp.

Art. 82. Koszty, połączone z utworzeniem i działalnością korporacji, pokrywa się opłatami (składkami), pobieranymi w tym celu od członków, o ile inne dochody korporacji nie wystarczają na ich pokrycie.

Art. 83. Fundusze korporacji, które nie są przeznaczone na pokrywanie bieżących wydatków, należy lokować w sposób, przepisany dla lokat, z bezpieczeństwem pupilarnem. W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza nadzorcza może zezwolić wyjątkowo na inny przejściowy sposób lokaty.

Art. 84. Zezwolenie władzy nadzorczej jest wymagane do:

1) nabywania, zbywania lub obciążania nieruchomości;

2) zaciągania pożyczek; o ile nie chodzi o krótkoterminowe pożyczki, które mogą być spłacone z nad-

wyżki bieżących dochodów jednego roku obrachunkowego;

3) na zbywanie ruchomości korporacji, posiadających wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

Art. 85. Sprawami korporacji zawiadują:

1) zebranie korporacji;

2) zarząd korporacji.

Załatwianie poszczególnych kategorii spraw może być poruczone osobnym wydziałom (sekcjom), albo mężom zaufania, powołanym z grona członków korporacji.

Członkowie zarządu oraz mężowie zaufania spełniają swe funkcje bezpłatnie, o ile statut nie stanowi inaczej.

Art. 86. Prawo głosowania na zebraniu oraz prawo wybieralności przysługuje pełnoletnim członkom korporacji.

Nie posiadają prawa głosowania i wybieralności członkowie:

1) którzy zostali skazani za czyn karygodny, pociągający za sobą utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego i to aż do czasu odzyskania tej zdolności;

2) którzy wskutek zarządzenia sądowego są ograniczeni w zawiadywaniu swym majątkiem.

Członkowie korporacji, którzy zalegają przez dłuższy czas z opłatami, mogą być przepisem statutowym wykluczeni od głosowania i wybieralności, dopóki zaległych opłat nie uiszczą.

Art. 87. W korporacjach, liczących więcej niż 500 członków, można zamiast walnego zebrania zwoływać zebrania delegatów, o ile nie chodzi o dokonywanie wyborów, o powzięcie uchwał, dotyczących się tworzenia urządzeń, wspomnianych w art. 71 l. 2 i 3; albo o uchwalenie rozwiązania korporacji.

Uchwała, dotycząca się zaprowadzenia zebrań delegatów, winna być powzięta większością $\frac{3}{4}$ głosów członków korporacji, biorących udział w walnym zebraniu.

Uchwała ta winna zawierać postanowienia co do liczby delegatów i ich wyboru i być włączona do statutu. Liczba delegatów winna wynosić co najmniej 5% ogólnej liczby członków korporacji i co najmniej potrójną liczbę członków zarządu korporacji.

Art. 88. Zebranie (walne zebranie, zebranie delegatów) zwołuje starszy korporacji lub jego zastępca, po raz pierwszy zaś po utworzeniu korporacji oraz w razie, jeżeli zwołanie przez starszego lub jego zastępcę jest niemożliwe, władza nadzorcza.

Sposób zwołania określa statut korporacji.

Zebranie zwołuje się przynajmniej raz w roku. Walne zebranie należy zwołać, jeżeli zarząd tego przynajmniej jednak czwarta część członków korporacji. O zwołaniu winna być zawiadomiona władza nadzorcza i to przynajmniej na trzy dni przed dniem zebrania.

Zebraniu przewodniczy starszy korporacji lub jego zastępca, a w razie zwołania zebrania przez władzę nadzorczą—członek zebrania, zaproszony przez delegata tej władzy; po dokonaniem wyhorze starszego delegata władzy oddaje mu dalsze przewodnictwo.

Do ważności uchwał wymagana jest obecność ustalonej statutem liczby uprawnionych do głosowania.

Statut może zawierać postanowienie, że zebranie w razie braku kompletu może po jednogodzinnej przerwie obradować nad sprawami, objętymi porządkiem obrad i powziąć uchwały. Postanowienie takie

jednak nie ma zastosowania do spraw, do których uchwalenia statut wymaga bezwzględnie obecności pewnej minimalnej liczby uprawnionych do głosowania.

Uchwały na zebraniu zapadać mogą jedynie w sprawach, objętych porządkiem obrad.

O ile rozporządzenie niniejsze lub statut nie zawiera odmiennych postanowień, uchwały zapadają bezwzględną większością głosów.

Art. 89. Zebranie uchwała we wszystkich tych sprawach korporacji, co do których decyzja nie należy według przepisów niniejszego rozporządzenia lub statutu do zarządu korporacji.

Zebraniu zastrzega się:

- 1) wybór członków zarządu;
- 2) uchwalenie budżetu oraz rozpatrywanie i zatwierdzenie rocznych rachunków;
- 3) uchwalanie wydatków, które nie były przewidziane w budżecie;
- 4) uchwalanie w sprawach, dotyczących majątku korporacji, a w szczególności w sprawach, wymienionych w art. 84;
- 5) uchwalanie przepisów, dotyczących się szczegółowego regulowania nauki w przemyśle, w granicach rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej;
- 6) uchwały w sprawie tworzenia zebrania delegatów;
- 7) uchwalanie statutów dodatkowych oraz zmiany statutu korporacji i statutów dodatkowych;
- 8) uchwalenie rozwiązania korporacji.

Art. 90. Zarząd korporacji składa się ze starszego, podstarszych i innych członków zarządu. Okres pełnienia funkcji zarządu oraz liczbę podstarszych i innych członków zarządu ustala statut.

Art. 91. Starszego, podstarszych i innych członków zarządu wybiera walne zebranie bezwzględną większością głosów. Jeżeli takiej większości nie osiągnięto, następuje wybór ściślejszy z pomiędzy tych, którzy otrzymali stosunkowo największą ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga los, kto ma być poddany wyborowi ściślejszemu lub kto ma być uważany za wybranego przy wyborze ściślejszym.

Wybrani podstarsi wybierają z pomiędzy siebie zastępcę starszego.

Art. 92. Starszy, a w razie przeszkody jego zastępca zwołuje posiedzenie zarządu korporacji.

Zarząd zawiaduje według postanowień statutu i uchwał zebrania bieżącymi sprawami korporacji, przy-

gotowuje sprawy i wnioski na zebrania, przyjmuje i oddala personel biurowy.

Zarządowi korporacji przysługuje prawo nakładania kar porządkowych, mianowicie nagany lub grzywny do 10 złotych na członków korporacji, nie stosujących się do przepisów statutu lub do uchwał zebrania albo do postanowień zarządu, wydanych na zasadzie przepisów statutu.

Grzywny wpływają do kasy korporacji.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Przedmiot: zapotrzebowanie robotników do kultur leśnych w Nadleśnictwach Państwowych powiatów Międzychód i Czarnków.

Podaję niniejszem do publicznej wiadomości, że z terminem 1. i 15. marca br. potrzebnych będzie do kultur leśnych w Nadleśnictwach Państwowych powiatów Międzychód i Czarnków 1500 mężczyzn i kobiet.

Płaca dla mężczyzn wynosić będzie 45 gr, dla kobiet ponad lat 18 — 35 gr na godzinę. Baraki i kantyna na miejscu. Zabrać należy koce do spania, naczynia do jedzenia oraz jeden szpadel, a mężczyźni pozatem siekiere.

Osoby reflektujące na wspomniane prace zgłosić się winny w terminie do 1. marca br. u przynależnych pp. Komisarzy obwodowych oraz Burmistrzów w powiecie w celu wciągnięcia ich do ewidencji według następującego wzoru: imię i nazwisko, wiek, zawód; miejsce zamieszkania i stację kolejową.

Ewidencję w ten sposób sporządzoną pp. Burmistrzowie i Komisarze obwodowi prześlą za pośrednictwem tutejszego Starostwa do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Poznaniu w terminie nieodwołalnym do 3 marca br.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Poznaniu po otrzymaniu odnośnej ewidencji i po uprzednim skomunikowaniu się ze wspomnianymi Nadleśnictwami skieruje ludzi na miejsce pracy, przesyłając im zaświadczenia na uzyskanie ulgowego biletu kolejowego.

P. P. Burmistrzów i Sołtysów gminnych oraz przełożonych obszarów dworskich wzywam do bezzwłocznego ogłoszenia powyższego komunikatu sposobem w danych miejscowościach przyjętym.

Kościan, dnia 22 lutego 1928 r.

Starosta: — w. z. Krause.

L. dz. 1439/28 — 4 —

Nakładem i czcionkami drukarni H. Stefanowicza w Kościanie.

Najlepszą lokatą oszczędności jest ubezpieczenie na życie!

KRAJOWE UBEZPIECZENIE

Godz. urzęd. 8—15.

NA ŻYCIE W POZNANIU

ul. Pocztowa 19.

Tel. 41-12, 23-81, 53-72

Jedyna instytucja samorządowa w Polsce o charakterze publiczno-prawnym, zawierająca ubezpieczenia życiowe wszelkiego rodzaju z rewizją lekarską i bez rewizji lekarskiej na złote, franki i dolary.

Bez badania lekarskiego od 100 do 5 000 złotych.

Z badaniem lekarskim od 3 000 złotych począwszy.

Najpewniejszą lokatą posagową jest ubezpieczenie życiowe!

BIELIZNA

damska, dziecięca i pościelowa, solidna i praktyczna **najtaniej**. Wyrób własny. Ceny fabryczne.

H. Wojtkiewicz,
Poznań, Nowa 11.

Wszelkie druki

wykonuje

Drukarnia H. Stefanowicza
w Kościanie — Wrocławska 4.